

blive afgrænset, jfr. bemærkningerne til § 16, stk. 2 og 3.

2.2. Sundhedsstyrelsens hidtidige behandling af klagesager, der helt overvejende vedrører læger, har fundet sted på følgende måde:

Når sagens modtagelse er bekræftet over for klager, refereres sagen kort af en af styrelsens lægelige sagsbehandlere i samarbejde med en juridisk sagsbehandler, hvor der bl.a. træffes beslutning om indhentelse af eventuelle supplerende oplysninger fra den indklagede medicinalperson, afdeling m.v., eller forelæggelse for styrelsens særlige rådgivere. Efter udtalelsernes indhentelse undergives sagen påny behandling af styrelsens lægelige og juridiske sagsbehandlere, som samtidig vurderer, om sagen eventuelt skal forelægges retslægerrådet. Hvis der ved sagens undersøgelse er fremkommet nye og væsentlige oplysninger, forelægges sagen påny for klageren. På grundlag heraf udarbejdes der oplæg til konklusion i sagen.

Herefter udarbejder den juridiske sagsbehandler den endelige afgørelse, som i hovedtræk indeholder følgende punkter:

- Hvornår og eventuelt hvorfra klagen er modtaget
- Kort referat af klagen
- Hvilke udtalelser, der er indhentet
- Relevante referater af de indhentede erklæringer, herunder eventuelt af retslægerrådets erklæring.

- Konklusion (afgørelse) med begrundelse.

Hovedskrivelsen sendes herefter til klageren, og de implicerede medicinalpersoner får kopi af skrivelsen gennem vedkommende embedslægeinstitution. Såfremt en læge får en tilrettevisning, tilskrives lægen direkte fra sundhedsstyrelsen med en selvstændig skrivelse.

Ovenstående sagsbehandling repræsenterer behandlingen af en almindelig klagesag. Der kan dog ofte ske afvigelser herfra, eksempelvis hvis der iværksættes politimæssig efterforskning eller sagen går til politi med henblik på tiltalerejsning. I disse tilfælde orienteres også vedkommende amtskommune, ligesom amtskommunen som hovedregel får kopi af de afsluttende skrivelser. Tilsvarende urderrettes amtskommunen i alle sager, hvor der tildeles den indklagede læge/medicinalperson en tilrettevisning.

2.3. Antallet af klagesager over medicinalpersoner har igennem de seneste år været stigende.

I nedenstående oversigt er beskrevet dels antallet af klagesager indbragt for sundhedsstyrelsen igennem de seneste år, dels antal sager, hvori sundhedsstyrelsen har udtrykt kritik over fejl eller forsømmelse udvist af vedkommende medicinalpersoner.

Antal klagesager indbragt for sundhedsstyrelsen over medicinalpersoners faglige virksomhed.¹⁾

	1980	1981	1982	1983	1984	1985
Indbragte sager.....	499	557	558	665	763	ca. 850 ²⁾
Afgjorte sager ³⁾	343	397	501	409	541	-
Heraf statueret						
fejll. lign.	25 (7%)	46 (12%)	60 (12%)	90 (22%)	99 (18%)	-

Noter:

¹⁾ Oversigten dækker alt sundhedspersonale, som sundhedsstyrelsen fører tilsyn med, bortset fra tandlæger. Langt den overvejende del af klagerne vedrører dog lægers forhold.

²⁾ Baseret på foreløbig opgørelse pr. 30. august 1985.

³⁾ Dækker både sager indbragt for sundhedsstyrelsen det pågældende år og tidligere år. Ved »afgjorte sager« forstår i øvrigt kun de sager, hvor sundhedsstyrelsen har truffet en afgørelse (og f.eks. ikke videresendte sager eller sager, hvor det ikke har været muligt at træffe en afgørelse).

3. Baggrunden for lovforslaget.

Der har i den offentlige debat og i folketinget været tilkendegivet en manglende tillid til det nuværende klagesystem, hvorefter klager over de såkaldte medicinalpersoners faglige virksomhed afgøres endeligt af sundhedsstyrelsen i dennes egenskab af uafhængig sundhedsfaglig rådgiver for

det offentlige. Det har især været fremført, at sundhedsstyrelsen med den eksisterende ordning praktiserer et fagligt selvdømme, og at der er behov for, at også almene synspunkter indgår i afgørelsen af, om der er givet en fagligt set rigtig behandling.